

[Sigsgaard.]

mennesker, for det kan ligesom lade folk formode, at hvis bare vi får has på de skattefrie millionærer, hvor mange der nu er, er problemet klaret. Det er det jo slet ikke, det er langt større end som så.

Men det kan naturligvis bruges som et eksempel. Man kan spørge sig selv: hvad betaler egentlig sådan en skattefrie millionær til samfundet? Ja, skat slipper han altså for, og når han opgiver indkomsten til 0, sættes formueskatten ned til 20 pct. I parentes bemærket kan jeg sige, at vi har flere gange foreslået ændret den helt vanvittige regel om, at formueskatten sættes så meget ned, men det stemte man ned her i folketinget. Momsen rammer kun den skattefrie millionær med en 2-3 pct., og det samme gør andre forbrugsafgifter skønmæssigt. Det vil altså sige, at han måske i alt betaler 10 pct. af sin indkomst til samfundet, så har jeg endda sat tallet meget højt. Det er muligt, at 5-6 pct. er mere rigtigt, men det vil jeg ikke skændes med nogen om. Lad os så derfor bare sige, at han betaler 10 pct. til samfundet, mens gennemsnitsdanskere må betale næsten 50 pct. Det er, som om sådanne tal sætter problemerne her i relief.

Når finansministeren nu foreslår, at staten skal opkræve næsten 37 milliarder kr. i skatter og afgifter næste år, kan denne millionær og mange, mange, mange tusinde med ham tage sig det let, for de har afskrivningsfiduserne; de har måske også for nogles vedkommende det direkte skattespyderi at klynge sig til, så de skal næsten ikke være med til at betale. Unddragelsen er desuden ret risikofri. Vi ved jo godt, hvad det er for straffe, folk idømmes for den illegale del af skatteundragelserne. Det er bittesmå straffe, det drejer sig om, i almindelighed kun bøder.

Den øvrige befolkning derimod, alle, hvis løn nu skal holdes nede, hvis det står til regeringen, og hvis dyrtidsregulering skal fjernes, skal betale; for dem stiger skatten slømt. Sidste år betalte de 25 milliarder kr. i skatter og afgifter, nu bliver det 37 i stedet for. Det er en stigning på næsten 50 pct. på 2 år. Jeg vil lige understrege, at vi ikke i VS er skatteenøgttere. Vi ønsker bedre offentlige ydelser — de koster penge, og de penge skal skaffes. Men det er ravruskende galt, når jævne lønmodtagere skal betale ikke bare

for sig selv, men også for mange velstillede erhvervsdrivende og selskaber, der kører på fribillet. Det er simpelt hen kapitalens udbytning af lønarbejderklassen, der her er tale om.

På den ene side er vi altså tilhængere af bedre offentlige ydelser. På den anden side må vi fremhæve, at der faktisk godt kan spares, men på en anden måde end den, regeringen lægger op til. Hr. Poul Dam jamrede lidt over, at statens udgifter er for store. Det er altså både rigtigt og forkert, hvad hr. Poul Dam dér sagde. I stedet for kun at snakke om statens udgifter burde man tale mere om, hvordan staten skaffer sig sine indtægter, og det er, som man hører, det, jeg har gjort til hovedemnet for mit indlæg her i dag. Det er nemlig her, det er helt galt. Men jeg benytter også lejligheden til at understrege, at når mange mennesker af de borgerlige aviser bibringes den tro, at socialister — her kan jeg selvfølgelig kun tale på VS' vegne — tilbøder staten og ønsker, at staten skal have meget mere magt, så er det en fuldstændig forvrængning. Vi tilbøder aldeles ikke nogen stat, og da slet ikke den borgerlige stat. Tværtimod synes vi, at staten tiltager sig alt for megen myndighed, at staten i alt for høj grad er en formynderstat, selv om vi godt ved, at sådan må det være, når systemet bygger på, at det er de få, der har magten og privilegierne på bekostning af de mange. Det er altså vores syn på staten.

Men i alt dette, da klarer kapitalen sig. Samtidig med at skatter og afgifter fra 1969-70 til 1971-72 stiger med disse næsten 50 pct., stiger selskabsskatten kun med 18 pct. Selskabsskattesatsen er 36 pct, tror jeg. Den ændres ikke, den står fast, og derfor får vi dette resultat, at indkomstskatterne og afgifterne stiger ca. tre gange så hurtigt som selskabsskatterne. Det er ikke, fordi selskaberne kun tjener lidt. Enhver ved, hvordan de har udstedt friaktier som aldrig før.

Finansministeren refererede også i sin tale til fastsættelsen af udskrivningsprocenten til 91 mod de 95, der gælder i år, samtidig med at folkepensionsbidraget bliver sat op med 1 pct. Jeg kan godt forstå, det udådt har været godt for regeringen at køre det sådan. Det lyder jo godt, når man siger til folk: vi sætter udskrivningsprocenten ned fra 95 til 91; til gengæld sætter vi folkepensionsbidra-